

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'EDUCACIÓ, RECERCA I CULTURA DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 85

Presidència del Sr. Joan Mascaró i Bosch

Sessió celebrada dia 3 de novembre de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 4847/22**, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a promoció de creadores i intèrprets contemporànies i el llegat artístic de les dones. [1370](#)
 - 2) **RGE núm. 5696/22**, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a l'EBAU única..... [1375](#)
-

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui. En primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Sí, presidenta, bona tarda, Juanma Gómez substitueix Patricia Guasp. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Sergio Rodríguez substitueix a Jorge Campos.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Bona tarda president, Joan Ferrer substitueix Enric Casanova.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Moltes gràcies, president, Antoni Fuster substitueix Juanma Lafuente.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, gràcies. Entenc que cap més. Per tant, passarem a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 4847 i 5696/22.

1) Proposició no de llei RGE núm. 4847/22, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a promoció de creadores i intèrprets contemporànies i el llegat artístic de les dones.

Començarem pel debat de la Proposició no de llei RGE núm. 4847/22 dels grups parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a la promoció de creadores, intèrprets contemporànies i llegat artístic de les dones. En aquest cas, m'agradaria també donar la benvinguda a les representants de l'Associació d'Artistes Visuals de les Illes Balears, que ens acompanyen avui.

Passam ja al debat. Donarem la paraula al Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Ferrer.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Gràcies, Sr. President. Vull donar també la benvinguda i les gràcies per haver assistit a la nostra invitació, a les dues representants de l'Associació d'Artistes Visuals de les Illes Balears, perquè puguin ser presents en el debat d'aquesta iniciativa que nosaltres duim, per posar el focus en la promoció de les creadores i intèrprets contemporanis, així com també el llegat artístic de les dones al llarg de la història a les Illes Balears.

L'exclusió de la dona en el relat artístic és encara un problema i per això requereix una atenció per part de les administracions i també per part dels partits polítics que estan representats en aquesta cambra, ja que les dones tenen dret a anunciar-se com a creadores, artistes i intèrprets i, per a aquest fi, els poders públics han de garantir també espais i promoure iniciatives, per tal de fomentar la realització de les seves creacions, amb unes condicions de completa igualtat.

Però, paradoxalment, mentre que a les facultats de Belles Arts, així com a moltíssims d'estudis artístics, les dones representen més de la meitat de l'alumnat, de fet a l'exposició de motius de la iniciativa que avui presentam es va recuperar una estadística de dades de d'estudis artístics de tota índole, musicals, de dansa, teatrals, audiovisuals, que es veu que, efectivament, les dones són sempre majoritàries, però, malgrat que siguin majoritàries, encara ara segueixen passant desapercebudes en la part de la interpretació, en la part de l'escena o en la part de l'exposició.

Va ser a l'any 2021, que la mateixa Associació d'Artistes Visuals de les Illes Balears, varen denunciar que la presència de dones artistes a la fira d'ARCO, que és la fira més important d'art contemporani que se celebra a l'Estat espanyol, només va ser d'un 29,7%, una xifra que varen titllar ells mateixos com de ridícula i que coincideix completament amb aquesta adjectivació, perquè encara fa més palesa quina és la diferència entre les dones que es dediquen a la producció artística i a la interpretació i després com queda plasmat en la realitat i en aquest cas, amb la presència de les dones a una fira d'art. I, a més, pel que fa a dones espanyoles exposades a la mateixa fira d'art, només es va poder quantificar un 6,4%. Per tant, un percentatge completament simbòlic i que no hauria de ser així, evidentment.

Per tant, per tot plegat, el que en aquell moment demanava l'Associació d'Artistes Visuals i que nosaltres ens reafirmam en aquesta exigència, és que no es tracta només d'una infrarepresentació, sinó que es tracta també de poder incloure a un espai, com és el de la cultura, que no serveix per a l'entreteniment, sinó que té moltíssimes més dimensions, donar-li un paper protagonista, recuperar aquest paper protagonista de les dones i començar a trencar aquest patró androcentrista que ha tengut l'art i la cultura durant molts de segles.

Tot plegat, amb això ve refermat tant per al *Plan estratégico para la igualdad efectiva de mujeres y hombres 2022-2025*, que va ser aprovat pel Consell de Ministres, i que té un eix, concretament el número 6, que parla d'impulsar l'acció d'igualtat a l'àmbit de la cultura i també de l'esport. I, per altra banda, també tenim la Llei 11/2016, d'aquí, de les Illes Balears, d'igualtat de dones i homes que, a més, estableix un capítol específic, concretament el 2, dedicat a la cultura i esport, i un article 32, concretament de la participació de les dones en l'àmbit cultural.

Per tot plegat, nosaltres demanem el vot afirmatiu de tots els membres d'aquesta comissió, perquè el que volem és que es posi l'accent en la promoció de les dones artistes, creadores i intèrprets, i que també que puguem tirar a la mirada cap enrere i recuperar el llegat d'aquelles dones que es varen dedicar a

tasques artístiques i que, malauradament, romangueren en el silenci de l'oblit.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ferrer. Ara per a la seva defensa, pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Sí, muchas gracias. Bueno, nosotras..., ya lo ha explicado muy bien el Sr. Ferrer, pero simplemente queremos puntualizar algunas cosas. Y es que esto es una cuestión simplemente de que existe una disparidad en las manifestaciones artísticas entre hombres y mujeres, abismal, es muy bestia la diferencia entre artistas hombres y artistas mujeres. Por varias cuestiones, no es porque haya menos mujeres artistas que hombres, no es así, es porque llegan menos a puestos más relevantes en todas las áreas, y también en el área de cultura, porque no se explica que haya muchas más mujeres artistas y después las exposiciones, las manifestaciones artísticas en todas sus dimensiones y en todas sus manifestaciones, haya una diferencia muy bestia. Hay muchísimos, muchísimos más autores, muchísimos más cuadros pintados por hombres, obras artísticas que han sido creadas, selladas por hombres, directores de cine, muchísimos más. O sea, ya digo que la brecha es abismal, es muy bestia.

Y esto no significa que los hombres dejen de hacer obras de arte, por supuesto que no, el arte siempre es bienvenido, la creación siempre va a ser bienvenida, nosotras, por supuesto, no vamos a evitar que ningún hombre deje de hacer nada, sino que también las mujeres, darle esos impulsos que necesitan, apearlas, que las administraciones se vuelquen en que lleguen tanto mujeres como hombres, porque es realmente injusto y todo el mundo que pueda ver esos datos, puede comprobar que, efectivamente, esa brecha no tiene que existir. Somos un país moderno, un país progresista, o que progresa, o que quiere avanzar de alguna manera, entonces, ¿por qué tiene que haber esa diferencia, por qué tiene que haber una diferencia tan bestia entre hombres y mujeres? Entonces, nosotras proponemos esto

Nosotros estamos en esta línea de alcanzar también la igualdad en las manifestaciones artísticas, hasta el punto que hace dos semanas también presentamos una iniciativa, que se puede complementar muy bien con ésta y que se debatirá en breve, también para que sea el Observatorio de Cultura de las Islas Baleares el que elabore un informe sobre la diferencia, la disparidad que existe entre mujeres creadoras, entre mujeres artistas y entre hombres, y que, en el caso que exista una diferencia, pues se establezcan los mecanismos necesarios, que uno de ellos pues ya lo estamos aprobando aquí, que se establezcan los mecanismos necesarios para que exista, para paliar esa disparidad, tanto en las estructuras organizativas como en la programación cultural.

Bueno, pues en este sentido esperamos que los grupos parlamentarios voten a favor. Es una iniciativa de justicia que no hace daño a nadie, que se intenta impulsar la creación de todas las personas de las Islas Baleares, sean hombres o sea

mujeres, esto no es una cuestión de sexo, no es una cuestión de género, es una cuestión de arte. Así que, muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Ara pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ensenyat, que entenc que substitueix el Sr. Joan Mas.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Sí, Sr. President, que he arribat un poc tard i no he estat a temps de dir-ho, substituesc Joan Mas.

Respecte de la proposta que ens ocupa, no massa més coses a afegir respecte de l'exposició que han fet els companys proposants, tant el Sr. Ferrer com també la Sra. Santiago. Bé, precisament veniem d'una comissió avui on hem parlat d'esports i igualtat, concretament ha vingut la Sra. Tatiana Ferreira, fundadora i presidenta de l'entitat Deporte para la Igualdad, i on constataven, tot i els avanços que hem fet en moltíssimes qüestions, encara les dificultats que hi ha per aconseguir aquesta plena igualtat, en aquest cas dins el terreny esportiu, però que ens ocupa dins el cultural i artístic, i, per tant, es tracta de fer una passa més i elevar la consciència a aquelles dificultats que encara ens trobam, desgraciadament, a dia d'avui dins tots i cadascun dels àmbits i que hem d'abordar, evidentment, des de les administracions públiques, i molt especialment aquelles que són representatives de la pluralitat de la nostra societat, que és la que ens pertoca fer avançar especialment en aquesta consciència col·lectiva, que d'això es tracta al cap i al cap i a la fi.

És a dir, no és una qüestió que sigui de dretes o que sigui d'esquerres, és una qüestió que ens afecta a tots i ens afecta a tots com a conjunt de la nostra societat.

Res més a afegir-hi. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ensenyat. Ara, en torn de fixació de posicions, pel Grup Popular té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Moltes Gràcies, president, molt bona tarda, diputades i diputats. També molt bona tarda a les representants que han vingut avui aquí, que assisteixen a aquesta comissió, que són creadores d'art visual i són aquí avui amb nosaltres.

Avui és un dia que hem començat avui matí, i jo he començat avui matí a un acte organitzat per IBDona amb la Cambra de Comerç, és un congrés que tindrà lloc durant dos dies, avui i demà, i era de dones emprenedores. Avui horabaixa a la Comissió de Serveis Socials, com bé ara deia el Sr. Miquel Ensenyat, hem parlat d'igualtat i esport, i ara avui horabaixa parlem de cultura, tornam parlar d'igualtat i tornam parlar de dona. Per tant, crec que en aquests tres àmbits, a l'àmbit d'emprenedoria, a l'àmbit de l'esport i a l'àmbit de la cultura hi ha una paraula que es repeteix, que és la visibilitat. No és que les dones no emprenguin, no és que les dones no facin esport,

no és que les dones no és que no tinguem moltes artistes i moltes obres de dones a l'àmbit de la cultura, i ara si parlam de les arts visuals també, però ens falta visibilitat, i encara queda molt de camí per fer, per a una igualtat real.

Nosaltres creiem en la igualtat, qualsevol cosa que es faci per aquest camí estarem sempre d'acord. Per tant, evidentment, he de ratificar tota l'exposició de motius que ha dit el Sr. Joan Ferrer, que m'ha precedit, com els altres diputats, i per suposat votarem a favor.

Sí, que jo volia fer referència a una cosa, com a diputada i com a persona que don molta importància a la tasca que fem els diputats i a aquest parlament, jo moltes vegades així com, i ho he dit, els regidors, tothom, qualsevol veïnat sap la feina que fan els seus regidors i moltes vegades costa explicar la feina que fem els diputats o la importància de la legislació autonòmica. Nosaltres, el Partit Popular, som uns grans defensors de la legislació autonòmica i hem de dir que, gràcies al fet que l'any que ve farà quaranta anys del nostre Estatut d'Autonomia, tenim el Parlament de les Illes Balears i es legisla a tots els àmbits, llevat de dos de designació autonòmica.

Hem de dir que, si bé vull posar en valor tota aquesta legislació autonòmica, també vull dir que moltes vegades les lleis no acaben de desplegar-se, i tenim una llei, que és la Llei 11/2016, de dia 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes, que estableix en el seu article 32, i ho posa bé l'exposició de motius, la participació a l'àmbit cultural. I si tenim 1, 2, 3, 4 punts que diuen: “les administracions públiques de les Illes Balears han de promoure la igualtat d'oportunitats en la participació de les dones i els homes en les activitats culturals”; en el 2 diu: “les administracions públiques de les Illes Balears han de facilitar l'accés de les dones a la cultura”; en el 3 diu: “les administracions públiques han d'impulsar la recuperació de la memòria històrica de les dones i han de promoure polítiques culturals que facin visibles les seves aportacions al patrimoni i a la cultura de les Illes Balears”, i el 4 diu: “les administracions públiques han de promoure i garantir la igualtat d'oportunitats entre homes i dones en la participació de les festes tradicionals i en la cultura popular i corregir estereotips sexistes”, això s'ha de posar en marxa.

I si aquesta proposta serveix per instar el Govern i els consells que desenvolupin aquestes accions de promoció i estímul adreçades a la creació i interpretació, evidentment que li hem de donar suport; i no només hi hem de donar suport, sinó que després estarem, vetllarem perquè es faci viable.

Sé que moltes vegades les accions de donar visibilitat a les obres artístiques de les dones parteixen dels ajuntaments o parteixen de les associacions culturals, i és bo que parteixin dels consells i parteixin del Govern de les Illes Balears.

Per tant, com he dit, és una reivindicació que nosaltres ens hi sumam i hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president, molt bona tarda a tothom. Gràcies, Sr. Ferrer, per introduir-nos aquí als compareixents, també de l'Associació d'Artistes Audiovisuais de les Illes Balears, m'alegra i vull aprofitar també per traslladar-los la felicitació i l'enhorabona per l'esdeveniment que varen organitzar l'altre dia a la seu de l'Autoritat Portuària i el seu caire solidari amb la creació cultural de l'exposició, obert encara fins a finals de desembre, “Imaginar el mar”, que els convidem a vostès que s'animin a visitar-la, i va ser amb motiu del Dia Mundial contra la Pòlio.

Allà es va visualitzar, i sí és cert, diguéssim, una desproporció en nombre d'artistes que varen col·laborar de manera altruista, es varen oferir a col·laborar a aquesta exposició solidària.

Vull dir que quan parlam que les administracions han de promoure, les institucions no han de promoure, les institucions han d'assegurar quan parlam de drets d'igualtat d'oportunitats i sobretot a un estat democràtic i de dret, com és el nostre. Per tant, la promoció de la igualtat d'oportunitats homes-dones i rompre aquestes situacions de desigualtat i aquests sostres que hi ha a tots els àmbits, no només a l'àmbit professional, sinó a l'àmbit de la participació, ha de ser una promoció per assegurar una igualtat d'oportunitat real i efectiva, no tan sols una declaració.

Hi ha lleis, però també hi ha plans estratègics, i jo crec que el que fa aquesta iniciativa que vostès plantegen aquí és un impuls a uns eixos d'un pla estratègic que evidentment la nostra comunitat autònoma no ha de ser aliena a promocionar-lo.

Per tant, ja li dic, als tres grups proposants que nosaltres li donarem suport, li donarem suport perquè no només estam i creiem en la igualtat d'oportunitats, sinó que lluitam per la igualtat d'oportunitats real i efectiva homes i dones. La desproporció a aquestes oportunitats que hi ha encara a la nostra societat és una evidència i evidentment és un repte i un compromís que hem d'assolir totes les forces polítiques.

Sí, he de dir que m'ha cridat l'atenció, i volia si vostè m'ho pot aclarir, perquè en la redacció no he tengut la comprensió tal volta d'entendre quan diu: hi ha un manifest, vostès citen aquí a l'exposició, a l'argumentació: “segons el manifest publicat...” expliquen, no sé si es refereixen a un manifest, perquè no el conec, no l'he llegit, de la mateixa associació d'artistes visuals o d'una exposició feta per una institució, en aquest cas, el Consell de Mallorca o les que vostès esmenten abans, perquè diu: “No només es tracta d'infrarepresentació, que també és violència”, és clar, m'agradaria veure el context d'aquest manifest, insistesc, si vostè em pot dir si es refereix a l'Associació d'Artistes Visuals, perquè crec que així llegit sempre banalitzam un poc el tema de la violència. Jo crec que el tema de la infrarepresentació és un repte que hem de tenir les administracions i l'hem d'assegurar, però evidentment no crec

que sigui una voluntat manifesta de violència cap a les dones, ni molt manco.

Però, bé, insistesc que tal volta he de llegir el context del manifest, es complet el manifest perquè tal volta l'entendria més dins una justificació molt més ampla. Simplement li dic, Sr. Ferrer, que m'ha cridat l'atenció aquesta referència que es fa aquí.

Li reiter el nostre suport. Crec que és important també que entenc que això surt endavant amb la gran majoria, tant de bo fos..., esper que sigui amb el suport de totes les forces, unànime, amb totes les forces polítiques aquí representades, tots els grups parlamentaris, però també és important que siguin presents, siguin testimoni d'aquest... amb l'Associació d'Artistes Visuals, en aquest cas per la projecció que es pugui fer d'aquesta voluntat política i el seguiment d'aquest compromís del qual evidentment li reiter que nosaltres estem en aquesta línia i també en afavorir el compliment d'aquesta iniciativa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Ara pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Yo reconozco que teníamos alguna duda sobre el sentido de voto por la forma en que estaba redactada la parte propositiva de esta PNL, pero, bueno, la Sra. Santiago nos ha disipado todas las dudas con dos frases muy concretas, que he apuntado para no olvidarme, la primera que “desplegarán los mecanismos necesarios para llevar adelante lo que propone esta PNL” y otra, que me ha encantado, “no es una cuestión de sexo, no es una cuestión de género, es una cuestión de arte”. Me ha convencido completamente, por eso nuestro voto será negativo.

Y será negativo porque si realmente -como usted bien dice- no es una cuestión de sexo, no es una cuestión de género, es una cuestión de arte, y acto seguido o justo antes decir que “van a desplegar todos los mecanismos necesarios para que esta supuesta igualdad de los artistas de ambos géneros sea una realidad”, pues ya sabemos cómo lo hacen ustedes, por sistemas de cuotas, por sistemas de imposición, nunca es un tema de favorecer, promover, ayudar, incentivar, no, ustedes lo hacen por un sistema, siempre van a lo mismo, un sistema de cuotas. Me imagino que en el próximo ARCO pedirán ustedes que la mitad de los expositores sean hombres y la mitad sean mujeres, o que la mitad de los artistas de un elenco sean hombres en una obra de teatro y la mitad sean mujeres, independientemente de lo que ponga el libreto. Al final usted lo ha dicho, “no es una cuestión de sexo, no es una cuestión de género, es una cuestión de arte”.

El arte es una cuestión de creatividad de los artistas en la que no solo interviene el artista, interviene el público al que va a ir destinado, intervienen las personas interesadas en arte, intervienen los expertos y son ellos, al final, los que valoran en

más o en menos a un artista o a otro, y nosotros no podemos desde los poderes públicos decir qué tipo de artistas han de gustar en función del género que tengan, ni que una persona en función del género que tenga, tenga unas facilidades para ir a una exposición, para ser comisaria de una exposición, etc.

Nosotros pensamos que a día de hoy nuestro ordenamiento jurídico garantiza la plena igualdad entre hombres y mujeres. Cualquier tipo de discriminación queda expresamente prohibida. Creemos que son absolutamente innecesarias este volver una y otra vez, y ya para no entrar simplemente en el tema de esta obsesión de ustedes por reescribir la historia, por supuesto que hay que poner en valor a todas las mujeres que a lo largo de la historia han tenido actividad cultural, artística, pero también es cierto que ustedes no pueden pretender volver a atrás y reescribir la historia, y el papel de la mujer ha sido el que ha sido en la edad clásica, en la Edad Media, en la edad moderna, en la edad contemporánea, y las cosas van cambiando, van evolucionando, no hay ningún problema.

Ya digo hoy en día, afortunadamente, tenemos una ley general, la Constitución, que garantiza plenamente la igualdad, la igualdad entre hombres y mujeres, la igualdad legal y la igualdad de oportunidades. Consideramos que esto es absolutamente innecesario.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. No assisteix ni el Grup Parlamentari El Pi ni el Grup Mixt. Per tant, donarem la paraula als grups proposants, pel Grup Socialista, el Sr. Ferrer.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Gràcies, Sr. President, i gràcies a tots els grups polítics, excepte a VOX, que han manifestat el seu vot a favor d'aquesta iniciativa. Evidentment, es tracta de fomentar la visibilitat per seguir en aquest camí per assolir la igualtat real, una visibilitat que en alguns camps, en aquest cas de les arts, no es garanteix tal com s'exposava a l'exposició de motius.

I, evidentment, coincidesc amb la Sra. Durán que el que s'ha de fer és donar compliment al nostre corpus normatiu, en aquest cas concretament a la Llei 11/2016, d'igualtat de dones i homes, però també el que hem de fer és seguir posant l'accent des de les institucions, des dels partits i amb complicitat en aquest cas amb una associació d'artistes visuals que va presentar el seu manifest a l'any 2021, en què es posava l'accent en aquesta problemàtica, doncs, hem de donar suport evidentment i fer-nos ressò d'aquestes reivindicacions per impulsar i refermar el valor que té per a nosaltres la igualtat.

Responent al diputat de Ciudadanos, la frase que surt entre cometes està extreta literalment del manifest que publicà l'Associació d'Artistes Visuals de les Illes Balears, vaig considerar que era oportú exposar-la en la seva totalitat i no mutilar-lo, per poder també donar ressò a aquesta reivindicació i en quin context s'inscrivía. L'anim que la cerqui, perquè crec recordar que la vaig extreure de la pàgina web de la mateixa

associació, i si no en acabar evidentment ho pot consultar amb les dues representants que tenim aquí.

He de dir també que avui matí la mateixa associació d'artistes visuals han tret un comunicat en què demanen a tots els membres d'aquesta cambra que donàssim suport a la PNL que acabam de debatre.

I pel que fa al partit d'ultradreta, ja ens tenen avesats a la seva crítica constant a totes les iniciatives que posin l'accent o que portin el nom de dona, ja sigui una llista cremallera, una llista electoral cremallera que garanteix que a la màxima representació democràtica hi consti la igualtat d'homes i dones, ja sigui en la seva negació constant de la violència masclista que mata cada mes dones en el nostre país i també en altres països del nostre entorn, a la banalització constant de la realitat actual de la que viuen les dones i, a més, avui incorre en una novetat: vostè parla de posar en mans dels experts, i algunes vegades en mans del mercat, perquè no oblidem que l'art depèn en gran mesura també del mercat, la decisió que hi pugui haver dones o homes.

Si això hagués passat en el tema que discutíem fa una estona de l'esport femení, del futbol femení, si no hi hagués interès de les institucions, no hi hagués interès de la societat per fomentar l'esport femení, doncs segurament només tendríem, o seguiríem tenint encara més, només partits de futbol on només surten homes, perquè no es consideraria interessant o que el lluïment de les dones no dona suficient espectacle.

I jo, miri, com a historiador, li he de dir, a vostè, perquè tenia entès que ho era, però crec que s'oblida dels principis fonamentals de la seva disciplina, que la història no és un relat tancat, la història s'escriu en el present per interpretar el passat, perquè ens doni pistes de com interpretar la nostra realitat i de com interpretar el passat, sempre a partir d'unes premisses actuals. La història cada dia s'escriu en el present, i la història no és un document tancat, ni és un fet inamovible com el que pretén dir-nos, perquè en realitat no és així.

Volia també recuperar no només les tasques que s'han fet ja, que consten a l'exposició de motius, més relacionades amb artistes visuals, sinó per exemple, un exemple molt proper que fa qüestió d'uns dies apareixia en els diaris, de Joan Ciria, que és un pianista i musicòleg mallorquí que es dedica a recuperar el passat de dones compositores, de dones intèrprets des del segle XVIII fins a la primera meitat del segle XX, on les dones en aquell moment tenien un paper relegat a la família o si eren dones de l'alta societat, evidentment tenien un paper a romandre en un segon o un tercer pla de les seves famílies, dones que varen contribuir a la promoció i la difusió de la música, no només la pròpia que poguessin compondre elles, sinó també música que poguessin interpretar provinent d'altres indrets. Per tant, pensar que la història perquè va silenciar, hem de seguir en aquest silenci, és una qüestió que nosaltres els socialistes no estam disposats a acceptar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrer. Per Unidas Podemos té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Sí. Sr. Rodríguez, usted hoy no se había preparado muy bien la intervención, hay algunas veces que le salen mejor, esta vez ha tenido usted que rebuscar argumentos, pero, bien rebuscados, para poder votar que no, porque yo creo que en el fondo de su corazón, usted quería votar que sí a esta iniciativa. Mire, a ver si sus compañeros de partido no le van a reñir y se va a montar un partido, o se van a ir con Olona, que está usted últimamente un poquito más del Partido Popular, que ha votado que sí, por cierto, y muy bien, me alegro.

De todas maneras, yo no tengo ningún problema, no sé qué problema habría que en ARCO haya un 50% de mujeres productoras y un 50% de hombres, yo no le veo ahí ningún problema, usted lo ha nombrado como si fuese un sacrilegio horrible para el arte. A mi me parecería estupendo, me parece muy bien, igual que me parece bien que el 75% de ARCO sea de hombres, pues me parecería mejor aún que haya un 50-50, no le veo importancia.

Sobre reescribir la historia, mi compañero lo ha dicho estupendamente, la historia se reescribe cuando, por ejemplo, se saca de una fosa a Aurora Picornell, eso es volver a escribir la historia, que estaba mal escrita, o incompleta escrita. Pero, bueno, el caso es mejorar la historia y usted, además, es historiador; es que le han salido muy mal los argumentos de hoy, Sr. Rodríguez, está usted perdiendo facultades. Va a venir Olona aquí, ya verá la que va a liar.

De todas maneras hay un estudio, el estudio sobre la igualdad en el arte en España, que dice que el 27% de las creaciones, solamente el 27% son de mujeres y que, encima, los cuadros y todas las manifestaciones artísticas que realizan los hombres son más caras y se tiene la percepción de que son más rentables. ¡Hombre! Eso es injusto, eso es injusto, injusto como que la Constitución no favorece la igualdad, no habla de igualdad en cuanto hay un título dedicado exclusivamente a la Corona, entonces ya no somos todos iguales, pero es que ni entre hombres ni mujeres, ni entre los propios españoles, ni entre las propias españolas somos iguales. Entonces usted hoy ha cojeado bastante en los argumentos, tendría que mirarlo o preparárselo mejor.

De todas maneras, lo que van a conseguir ustedes con este odio realmente, yo creo que se reduce muchísimo su electorado. Al final se van a quedar ustedes como un partido de hombres, y a nosotras nos van a quedar el partido de las mujeres, el partido del progreso, porque al final, irremediabilmente..., mire el Partido Popular, antes pensaban igual que usted, exactamente igual, tenían sus argumentos...

(Remor de veus)

..., hace muchos años, o no tantos años, no tantos años, eran los mismos argumentos, y ahora, como necesitan encontrar un mercado de votos de mujeres. Han llegado tarde, un poco tarde,

pero, bueno, nunca es tarde cuando se habla de feminismo. A ustedes les va a pasar que ustedes se van a quedar al final con un electorado muy reducido, con estos hombres que se cuelgan perdices en los testículos, que son posiblemente vuestro electorado y el que va a quedar.

Así que yo me alegro por todas las personas que hayan votado esta iniciativa y me alegro mucho, porque al final creo que el feminismo, la igualdad, o como lo queráis llamar, o el arte y en particular esta comunidad autónoma y este país, va a avanzar siempre con el consenso de todos los partidos, por la igualdad y por el fomento de las creaciones artísticas, tanto para mujeres, para que pueda existir una igualdad efectiva, como decía la Sra. Durán, que me ha gustado. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Ara per MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ensenyat.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Sí, president. No en faré ús.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Per tant, passarem a la votació de la proposició no de llei que té un únic punt.

Vots a favor?

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

10 vots a favor, 1 vot en contra, cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. En conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 4847/22, relativa a promoció de creadores i intèrprets contemporànies i el llegat artístic de les dones.

2) Proposició no de llei RGE núm. 5696/22, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a l'EBAU única.

A continuació passarem al debat de la següent proposició, la RGE núm. 5696/22, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a l'EBAU única. Per a la seva defensa té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, viene muy a colación, porque estábamos hablando de igualdad, vamos a seguir hablando de igualdad.

A ninguno de ustedes se le oculta que nuestros jóvenes, a una edad, a veces incluso excesivamente temprana, tienen que decidir si quieren seguir una carrera en el futuro de letras, una carrera de ciencias, una carrera artística, se toman decisiones a

15 años, a veces muy complicadas, y después tienen que enfrentarse, tras haber acabado los 2 años de bachillerato, a la antigua selectividad, la actualmente llamada EBAU, Evaluación de Bachillerato para Acceso a la Universidad. De esta nota depende en gran medida su futuro, el futuro de nuestros jóvenes, que deberán decidir a qué carreras pueden optar, en función de la media de nota que hayan sacado entre el bachillerato y esta prueba de acceso a la universidad.

Muchas aspiraciones, muchos sueños, se ven truncados porque en muchas ocasiones no se llega a la nota necesaria para entrar en aquellos estudios que la persona, el joven desde un primer momento había soñado con realizar. Y eso además se complica, porque, dado que la prueba de acceso a la universidad se ha convertido en una especie, de lo que antiguamente se llamaba una maría, una asignatura facilona, la aprueba prácticamente todo el mundo. En Baleares un 96 y pico por ciento, 96,5 concretamente aprueba la prueba de acceso a la universidad y además con un promedio relativamente alto de notable, 7 y pico es la media de nota que obtienen nuestros chavales en la selectividad.

Esto al final, ¿a qué ha conducido? A que las universidades más demandadas, las universidades pues, como estudios de Medicina, estudios de ingeniería, estudios de arquitectura, etc., tengan que ir subiendo cada vez más las notas de corte, hasta que prácticamente si uno quiere entrar en según qué facultad necesita un 10 de nota de corte, ha sido algo progresivo. Entonces, la única manera que ha tenido la universidad de poder atender a las plazas limitadas que tiene, es ir incrementando cada vez más esas notas de corte.

Mucho tendríamos que hablar sobre la necesidad, tal vez de reformar este sistema, pero, bueno, de momento es el que tenemos y nosotros lo que queremos hoy venir a solicitar, es que por lo menos estas pruebas se hagan en igualdad de condiciones en toda España, porque son reiterados los profesionales, que han indicado que hay comunidades autónomas donde estas pruebas son más fáciles que en otras, porque son las comunidades autónomas las que establecen los contenidos, los criterios y las que formulan los exámenes. Esto es tan así, que es como..., también antes hemos hablado del mundo del deporte, es como que hay comunidades autónomas que llevan a sus alumnos dopados a esta competición, por el acceso a determinadas carreras, con mayores facilidades para sacar una nota más elevada, que le permita acceder a estos estudios más demandados.

Nosotros pensamos que es de justicia que los españoles, tienen que tener absoluta igualdad de oportunidades en todo el territorio nacional y, por tanto, nosotros lo que solicitamos, mediante esta PNL, es que se establezcan unas pruebas, unas EBAU únicas para todo el territorio nacional, con los mismos contenidos, con los mismos criterios, con el mismo tipo de exámenes. Pensamos que, ya que siempre estamos hablando de igualdad, no vemos con qué motivo o razón se puede alguien oponer a que todos los jóvenes que se enfrentan a estas pruebas de acceso a la universidad tengan los mismos contenidos y las mismas posibilidades para el acceso al mundo universitario.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. En torn de fixació de posicions pel Grup Popular té la paraula la Sra Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Moltes gràcies, president. Bé, com que de vegades no tenir torn, et deixa moltes coses per no dir, doncs jo, és clar, he d'aprofitar per dir en un moment, només un segon, seran més de 30 segons, que si en aquestes Illes, a Balears hi va haver una primera llei d'igualtat, va ser gràcies a un Partit Popular, va ser gràcies a un govern del Partit Popular. La primera llei d'igualtat la va promoure i la va aprovar...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, s'hauria de cenyir al debat, crec que no és el moment.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

..., no, té molt a veure amb l'EBAU. No només això, parlem d'igualtat, parlant d'una proposta que el que promou és la igualtat a les proves de l'EBAU. Doncs, parlant d'igualtat, la primera llei d'igualtat que es va aprovar la va aprovar el Partit Popular.

Però no només això, molt abans que hi hagués Podemos, el Partit Popular ja lluitava per la igualtat real entre homes i dones; i no només això, el Pla contra la violència de gènere nacional, que ara s'ha tornat renovar -el novembre de l'any passat- el va promoure el Govern de Mariano Rajoy...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, vostè mateixa, ha admès que anava a referir-se sobre l'anterior proposició, cenyeixi's al debat...

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... -li dic, president, parlem d'igualtat. Per cert, Podemos no va votar a favor del Pla contra la violència de gènere.

Parlant de la prova de l'EBAP, nosaltres estam d'acord amb aquesta PNL que s'ha presentada, hi estam d'acord -com no pot ser d'altra manera- perquè dia 30 d'octubre de l'any 2019, la Sra. Núria Riera enregistra en el Parlament la següent proposta: "*El Parlamento de las islas Baleares insta al Gobierno del Estado a que, en permanente diálogo con las comunidades autónomas y la comunidad educativa, promueva la implantación de una prueba única en todo el territorio español de evaluación de bachillerato y acceso a la universidad, EBAU, a fin de garantizar la igualdad de oportunidades en la admisión de todos los alumnos al sistema universitario español, con independencia del lugar en el que realizan la prueba.*"

El Partit Popular sempre ha demanat que es faci una prova única de l'EBAU, no només això, ahir, dia 2 de novembre, a la reunió dels *consejeros de Educación de las comunidades autónomas*, quan es varen reunir, i les comunitats autònomes

governades pel Partit Popular, "*han trasladado un ultimátum al Gobierno para que establezca una EBAU única para toda España. Estas pruebas de evaluación única son esenciales tanto para permitir el acceso a la universidad como para la admisión a estudios concretos, pero hoy no son homogéneas para todos los estudiantes, según dónde se examinen.*"

Por tanto, se está produciendo una ruptura en el sistema al no cumplir con la equidad y y la eficiencia, su tarea de evaluación. En este sentido, las comunidades autónomas del Partido Popular señalan que estamos asistiendo a pruebas diferentes en distinta estructura, o bloques de contenidos, y con diferentes criterios de corrección, según cada comunidad autónoma, con las demoleadoras consecuencias que esto puede producir.

La dificultad del examen no puede depender del lugar donde viva un estudiante y esto no va a variar con la propuesta del Gobierno, que solamente pretende imponerla, sin tener en cuenta las aportaciones de las comunidades autónomas. Que nosaltres sempre hem reclamat. Que representaria la creació de un distrito único universitario en el que el estudiante pueda elegir, de acuerdo con la nota obtenida, no solo la universidad en la que cursará sus estudios superiores, sino la propia titulación, por ser, éste, un aspecto esencial para su futuro personal y profesional; además, una prueba única tendría ventajas añadidas, como referencia en la evaluación y el análisis del sistema español educativo en su conjunto, y responde a la necesidad de homologar nuestro sistema educativo con los de los países con los que competimos. Es destacable el sistema que siguen países de nuestro entorno como Francia, Alemania, Reino Unido, Italia, Portugal o Finlandia.

En definitiva el estado social y democrático de derecho no puede aceptar que la educación sea un factor de desigualdades territoriales que afecten a los jóvenes que acceden a una universidad."

Això és el contingut d'una nota de premsa que va treure ahir el meu partit, el Partit Popular, després de la reunió de consellers d'Educació. Crec que queda tot dit i, evidentment, nosaltres votarem a favor de la proposta.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, gràcies, Sra. Durán. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Sí, bueno, nosotros, vamos a votar que no. Sorpresa, la razón es, muy sencillo, en primer lugar: no es nuestro modelo de educación; creo que VOX no tiene ningún modelo de educación, lo único que proponen, en este caso, después de hace mucho tiempo, ha sido unificar la prueba de la EBAU, pero realmente no hicieron ninguna -ninguna- enmienda a la Ley de Educación en Baleares, porque evidentemente no tienen ningún proyecto de educación.

Entonces, nosotras, esta uniformidad, que se pretende entre todas las comunidades autónomas, que -por suerte- somos un país con 17 comunidades autónomas y 2 ciudades autónomas que enriquecen nuestra patria enormemente con sus diversidades, con sus más, con sus menos, con sus carencias y con sus fortalezas, cada una evidentemente, y lo decimos, esa diversidad, nosotras la decimos sin miedo, sin miedo alguno a que el país se pueda romper, a nada, sin ningún complejo ni ningún miedo. Es una diversidad enriquecedora, y esa diversidad se traslada después -inevitablemente- a todos los sistemas.

El sistema educativo es distinto, yo he estudiado en Extremadura: las sillas, es que se caen, están..., bueno, fatal... He estudiado en Extremadura...

(Rialles de la intervinent)

...-perdonad-, es que aprovecho para decir que las sillas están en muy mal estado. He estudiado en Extremadura y es distinto el sistema educativo, he estudiado en Castilla-La Mancha y el sistema educativo es distinto, en las tres comunidades autónomas, y yo no voy a pretender que un chaval o una chavala de Extremadura, de Mérida por ejemplo, tenga el mismo examen que el que estoy haciendo yo desde Ibiza, es muy..., es complicadísimo. Es que, al final, lo que resulta, lo que va a pasar es que todos los exámenes de la EBAU, si esto ocurriese, se harían muchísimo más sencillos y muchísimo más fácil, no sería solo una maría, sería algo inocuo, absolutamente, porque habría que poner el nivel al nivel más bajo educativo que existe en España, o más bajo o que se ha desarrollado menos, y una persona de Andalucía, de Baleares..., o sea, son niveles absolutamente distintos porque tienen complejidades distintas, porque son territorios distintos y es una verdadera chorrada que planteen ustedes aquí hacer una uniformidad en un examen, o sea, no sé...

Más aún cuando, en esta misma justificación lo dice, en Baleares en la convocatoria del EBAU del mes de junio, han aprobado el 96,5%. ¿Para qué van a cambiar ustedes un sistema que funciona perfectamente? ¿Para qué van a cambiar ustedes un sistema que, según un estado democrático y de derecho - como decía la Sra. Durán-, precisamente, un Estado democrático y de derecho tiene que guardar la Constitución, porque esa nomenclatura está establecida en la Constitución, la misma -en el 149-, la misma Constitución que habla de comunidades autónomas, de reparto de competencias en educación, por lo tanto, un Estado democrático y de derecho, es aquel únicamente que garantiza la diversidad y las comunidades autónomas y el reparto de competencias, y la competencia de educación está en cada una de las comunidades autónomas.

Un Estado democrático de derecho es precisamente aquel que apuesta por la diversidad de la patria y además lo dice sin ningún complejo y sin ningún miedo, porque no se va a romper España, ¡hombre!

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Sr. Rodríguez, no se queje usted, que Unidas Podemos ha dicho de nuestra patria "no se va a romper" y se refería a España, además, o sea que hablaba de España, luego no se vaya usted a quejar, sea usted generoso con sus aportaciones.

Me he tenido que girar, Sra. Santiago, porque cuando ha dicho que se rompían las sillas en el contexto en el que la estaba escuchando, no sabía si se refería a las de Extremadura o se refería a las nuestras de aquí.

Y, dicho esto, y simplemente para romper un poco el tono, usted ha hablado con mucha intensidad hoy, Sra. Santiago... - no, no, sí, pero lo digo en positivo, eh, lo digo en positivo. Mire, es una cuestión..., pero, bueno, la hemeroteca y la cronología es importante.

La portavoz del Grupo Parlamentario Popular comentaba que ha llevado una iniciativa similar en esta línea o en la unidad de criterio que algunos partidos compartimos, en este caso, nosotros, la necesidad de esa homogeneización en una prueba importante y donde, además, la certificación de ese acceso a la universidad y ese título posterior que pueda haber, tiene una trascendencia y tiene, más allá de fronteras del Estado español, porque es un título oficial y por lo tanto es importante..., pues nunca a la baja, todo lo contrario, yo creo que es hacia arriba, ¿no?, hacia mayor calidad y sobre todo mayor preparación.

Y usted sabe, Sra. Santiago, los datos que se dan en algunas comunidades autónomas porque reflejan precisamente esa diversidad grande en la preparación y en los resultados, y eso es lo que nosotros proponíamos...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -voy, voy, Sra. Durán..., nosotros ya fue un 29 de julio de 2019, que proponíamos esta línea, la línea por la que también ustedes iban, y ya le digo que igualmente nos la rechazaron, votaron en contra de esta... Y fíjense que nosotros proponíamos abrir en el seno de la Conferencia Sectorial de Educación un proceso de debate y negociación, no exigir al ministerio que unifique..., o sea. Bueno, pues ya se ha pronunciado el Sr. Secretario de Estado y ha dicho: en el mes de abril o de mayo de 2023 habrá un nuevo decreto que dice: aquí no va a haber ningún tipo de debate, ni leches, aquí lo que va a haber es homologación y equilibrio, sí, homogeneidad y prueba única, no.

Por tanto, ya lleva una decisión tomada el ministerio de que no va a haber ningún tipo de..., en ningún seno de debate, ni de comentarios. Pero, bueno, tiene esa mayoría, eso además, parece que es la mayoría que le va a dar apoyo a la propuesta de este decreto y, tristemente, pues rechaza nuestra línea de lo que consideramos hacer, armonizar los procedimientos, la adaptación y un calendario único para presentarse a las pruebas de evaluación de bachillerato, para el acceso a la universidad, la EBAU, y entendíamos también otras propuestas, bueno, pues nos las rechazan.

A nosotros nos gustaba más la línea que llevábamos, pero, bueno, va usted en la línea... en la misma, Sr. Rodríguez, a su propuesta nosotros le vamos a dar apoyo porque esencialmente busca tres cosas la propuesta en la que nosotros entendemos que debe ir: esa homogeneización, que lo que hará es mejorar todavía más el nivel de preparación y el nivel..., por lo tanto, porque no es una cuestión solo de la prueba, sino el camino que lleva a elaborar los contenidos de esa prueba y, por lo tanto, la mejora en la calidad de enseñanza y la capacitación y la formación de los alumnos que accedan al ámbito de formación universitaria.

Después planteábamos otras cuestiones, pero ciñéndome a lo que usted plantea, esa armonización de procedimientos es importante y esa adaptación de un calendario único en todo el territorio del Estado también lo es.

Por lo tanto, le reitero que en base a su..., más que a su argumentación, a su título propositivo, a su punto, pues nosotros le vamos a dar apoyo.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. És el torn del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Ensenyat.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo, tanta pàtria i tanta cosa, m'ha com a davallat el sucre...

(Rialles de l'intervinent)

..., el sucre m'ha com a davallat, tanta pàtria, és vera, perquè..., no ho sé, sembla que tornam trenta anys enrere en determinades qüestions.

Jo sempre he estat molt lul·lista, els lul·listes o Ramon Llull sempre era de defensar amb la raó -amb la raó-, amb el pensament i sempre aquella imatge del *Llibre de la saviesa* on hi havia un jueu o un savi jueu, un savi musulmà i un savi cristià que eren capaços d'asseure's a una taula i parlar, no vol dir que arribassin a acords, per això a un altre llibre té aquella famosa frase que deia..., d'*Amic e amat*, crec que era, que deia que "si no ens entenem pel llenguatge almanco entenem-nos en l'amor; m'explic, és a dir que si no arribam a un acord, no ens matem... no estarem d'acord.

I crec que amb VOX difícilment ens posarem d'acord en moltes coses, i crec que en educació en la que manco, però per molts motius, i no tants pels que es pensa, a part diria que també, per qüestions -diríem- lingüístiques.

Nosaltres entenem que l'educació ha de començar per l'entorn més immediat, no per aprendre un contingut, sinó un mètode, això crec que és importantíssim i crec que vostè hi hauria d'estar d'acord, perquè al cap i a la fi els continguts s'obliden. Jo vaig haver d'aprendre de memòria, jo què sé, els afluents de l'Ebre i no sabia com es deia el torrent que passava

per davall de ca nostra. Per tant, això vol dir que l'educació dels infants i joves comença per l'entorn més immediat.

Abans he citat Ramon Llull, i no fa molts d'anys vàrem celebrar l'Any Ramon Llull en motiu del VIIIè centenari de la seva mort, i vostè sap que hi va haver una anècdota que des del Ministeri d'Educació, Ministerio de Educación, varen telefonar a la Universitat de les Illes Balears per veure aquest tal Ramon Llull què cobrava, a veure quin sou tenia. Això és real, eh? I aquests són els que han d'examinar els nostres joves i els nostres infants...?

Miri, jo el que li deia abans, difícilment ens entendrem en moltes coses i especialment en una visió del que ha de ser l'educació molt manco, perquè, al nostre entendre ha de ser totalment descentralitzada i molt adaptada a la realitat de la pluralitat, tant de l'Estat com, evidentment, de la nostra societat, que, al cap i a la fi, és plural, i això no ho aturaran, i crec que l'educació ha d'atendre també aquesta pluralitat.

I per aquests motius, i segurament molts altres que ens durien a dissertacions que podrien durar hores, nosaltres votarem en contra.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ensenyat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Fernández.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sr. President, bona tarda a tots i a totes, senyors i senyores diputats. A mi d'aquesta PNL em sorprenen dues coses i una altra que no, a mi, primer, em sorprèn gratament que no parlem de llengua, com la PNL que esmentava el Sr. Gómez, de Ciutadans, que la vàrem debatre a l'any 2019, on bona part de la proposició no de llei eren qüestions de llengua, i a mi m'alegra que aquest pic no es fiquin en dèries ideològiques que tenen vostès i que vostès de manera recurrent treuen a col·lació. També em sorprèn que no es parli del nou sistema de la selectivitat, de l'EBAU que es negocia i que es desenvolupa.

I el que no em sorprèn, sincerament, és el rerafons d'aquesta proposició, i jo entenc que vostès presentin això, Sr. Rodríguez, ho entenc, perquè té un aire recentralitzador i uniformador important, que això ho vesteix com igualtat d'oportunitats, però el que amaga bàsicament és això. I té sentit, té sentit perquè a vostès no els agrada el sistema autonòmic, vostès volen acabar amb el sistema autonòmic i, per tant, amb tot l'ordenament jurídic i competencial que se'n deriva, perquè, com sempre, la Constitució sí, però només a estones, i jo li dic que el Títol VIIIè de la Constitució, que és l'organització territorial de l'Estat, no és una qüestió precisament menor.

I ja respecte de la prova única de l'EBAU, que és el que vostès demanen, perquè aquí es debat, hem comentat algunes qüestions, però el que vostès demanen és una prova única d'accés a la universitat a nivell de l'Estat. L'EBAU es planifica, es coordina i es realitza a cada comunitat autònoma, en

coordinació amb les seves universitats públiques, i ho fa exercint les seves competències, i aquesta proposta, com hem dit, recentralitza. I l'educació a Espanya és una educació..., és un sistema descentralitzat, que són les comunitats autònomes les encarregades de gestionar l'educació en els seus territoris, i no ho dic jo, la Sra. Santiago li ho ha dit, ho diu la Constitució Espanyola, en els seus articles 148 i 149; també ho estableix a l'àmbit universitari l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, al seu article 36.

Per tant, també són les proves d'accés a la universitat corresponsables d'organitzar tant l'Administració General de l'Estat com l'administració autonòmica. I nosaltres sempre hem defensat aquest sistema, com bé deia el Sr. Ensenyat, perquè és la manera que cada territori faci la política educativa propera als seus ciutadans i, per tant, a les seves característiques territorials.

Ara, li diré: no hi ha cap informe acadèmic -acadèmic-, no una perspectiva subjectiva o el que haguem sentit a la barra del bar, no hi ha cap informe acadèmic que sostingui amb dades contrastades que hi hagi proves més fàcils que unes altres i que, per tant, d'açò se'n derivi una suposada discriminació, no n'hi ha, i això no li ho dic jo, ho diu la CRUE, la Conferència de Rectors de les Universitats Espanyoles. I per què? Perquè el model fins ara, el que s'està debatent jo crec que és, i cal recordar-ho, clarificador.

Què és el que fa el Govern d'Espanya? Estableix uns criteris comuns; estableix la durada de l'examen; estableix el calendari; estableix l'estructura de les proves, els exàmens, les matèries de les quals s'han d'examinar; estableix el nombre de preguntes mínimes i màximes que han de tenir aquests exàmens; la tipologia de les preguntes també; estableix el 70% del contingut de les proves. I les comunitats autònomes fins ara el que fan és establir la resta del 30% que queda: els criteris de correcció, ortogràfics i d'altres; estableix, concreta el nombre de preguntes dins la forquilla que li han donat, així també com el calendari.

Per tant, que d'això em diguin que se'n desprèn una discriminació i uns exàmens més fàcils que altres, quan els vertaders experts, tècnics, acadèmics, sostenen que no hi ha cap dada que provi això, crec que haurien de ser una mica més seriosos en aquest sentit. És que la mateixa CRUE diu: cada comunitat autònoma concreta aquest examen, però dins uns marges molt taxats, que són veritablement molt taxats. Per tant, nosaltres no compartim la màxima que hi ha privilegis i d'altres.

I li diré que si es produeixen desequilibris, s'analitzen i s'aborden les solucions dins el propi model, dins el propi sistema. Per exemple, ara que el ministeri proposa dins el nou sistema d'EBAU, el que proposa és harmonitzar precisament els criteris de correcció, d'avaluació, que això sembla lògic, però açò és una qüestió que respecta l'autonomia de les comunitats autònomes dins aquest sistema, però que és molt distint del que vostès proposen.

I ja li dic, dins aquest nou sistema d'EBAU en què, precisament -i ho han comentat- té un enfocament competencial, multidisciplinar, amb una prova de maduresa

acadèmica, que tindrà un període de transició fins a l'any 2026 i que incorpora, precisament, aquesta voluntat de qualque manera uniformitzar, harmonitzar els criteris de correcció per evitar desequilibris, crec que és francament raonable, però, evidentment, com li dic, va absolutament en sentit contrari al que vostè deia, perquè una cosa -com dic- és harmonitzar aquests criteris de correcció de cara al nou sistema i una altra, que evidentment no té res a veure, és una prova única a nivell de l'Estat d'accés a la Universitat, que és el que vostès proposen.

Per tant, naturalment, i una vegada més, nosaltres hi votarem en contra.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, gràcies, Sr. Fernández. Té la paraula per contradiccions el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. A ver, lo primero, agradecer, sin ningún tipo de reservas, a los grupos que van a votar a favor, nosotros procuramos no insultar a la gente que luego nos vota a favor.

Y, por otra, decir que, lo crean ustedes o no, para quien les habla y para nuestro grupo parlamentario la educación tal vez sea de lo más importante que tratamos en este parlamento.

Nos ha dicho que no presentamos enmiendas a la Ley de educación, presentamos las dos más grandes que se pueden presentar, la enmienda a la totalidad y recurrir su ley nefasta al Tribunal Constitucional; quiero decir, más allá de esta oposición a esta ley, más no se puede hacer, por supuesto que hemos todo lo que hemos podido por una ley que no compartimos.

Y usted me ha venido, en el fondo, a dar la razón a..., me ha explicado pues que usted ha estudiado en diferentes sitios del territorio nacional, que en unos sitios hay un nivel educativo más alto, quiero entender que en otros más bajo, y que esta prueba, si fuera unificada, una de dos, o tendríamos que unificarla por abajo o si la unificamos por arriba dejaríamos a mucha gente atrás -esta frase que a usted tanto le gusta. Y esto nos viene a dar la razón de que verdaderamente nuestro sistema de 17 modelos educativos en España no funciona, no funciona porque todos los españoles, por lo menos en el tema básico, sanidad, educación, derechos, han de ser iguales en todo el territorio nacional, completamente iguales. Y un chaval de Cáceres, de Almendralejo, de Coria o de Formentera ha de tener el acceso a los mismos recursos de educación, a la misma formación, a la misma calidad y con el mismo nivel de exigencia.

El problema es que ustedes están devaluando cada vez más nuestro sistema educativo y, lo que es peor, están devaluando el sistema público de la educación, están ustedes evaluando la educación pública. Y la gente normal, trabajadora, no tiene otro recurso que el de la educación pública. Y, al final ¿a quién benefician ustedes? A los que se pueden ir a hacer extensiones universitarias, a estudiar en el extranjero, a hacer másters, etc.

En el fondo esta táctica de pico-pala, de demoler hacia abajo en todas las exigencias, en los contenidos, la educación pública, al final, solo beneficia a los ricos. Yo espero que ustedes algún día se den cuenta de que lo que están haciendo con la educación pública es un desastre.

De verdad, no me extraña que ustedes no voten a favor. Yo les retaría a encontrar ni una sola línea de nuestra supuesta nefasta ideología en la exposición de motivos o en..., no la habrán encontrado, creo que es una exposición, como decía el Sr. Ensenyat, pues desde la razón y desde la argumentación, aunque no estemos de acuerdo, es una exposición muy luliana, no es una exposición muy exagerada.

Yo espero y deseo que, por una parte, que en breve cambien los gobiernos, tanto el nacional como los autonómicos, para que la educación realmente pueda recuperar el pulso y dejemos de someternos al desastre que es cambiar de sistema educativo cada cuatro años, esto por una parte. Pero, por otra, y mucho más importante, yo espero que al final alguno de ustedes vea la luz, empiece a caminar en el sentido correcto, porque, ya digo, este país no se puede permitir tener que enmendar sus errores en materia educativa cada cuatro, cada ocho años, y volver a hacer otra ley de educación, no nos lo podemos permitir. Yo espero que algún día sean ustedes capaces de traer un consenso educativo.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Acabat el debat, passarem a votar la proposició no de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

No hi ha abstencions.

EL SR. SECRETARI:

5 vots a favor, 6 vots en contra, cap abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Per tant, queda rebutjada la Proposició RGE núm. 5696/22, relativa a l'EBAU única.

No havent-hi més assumptes a tractar, aixecam ja la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
